

Bunca senedir gönlünce keyfince yaşadın. Gününü gün ettin ve şimdi eli boş olarak, ömür sermayesi tükenmiş bir vaziyette ve hayatın yarısını harcamış ve geçirmiş bir durumdasın. Fakat hâlâ gönül eğlencesinde sin. Yeter artık!

Defalarca, Yüce Âlemden “Kulum” iltifat ve hitabıyla çağrıldın. Senin bu türlü bir iltifata karşı iki büklüm olmuş vücudun ve ruhunla nefsin hoşuna giden şeylerden istiğna ederek, tozu toprağı göze sürme diye çekeceğine, bataklığa saplananlar gibi; lehviyyâta daldın ve hâlâ da balıklamasına dalmaya devam ediyorsun. Boğulup kalmana çok az kaldı. Yeter artık.

*Hayır, hayır;
ne nazar, ne de
beddua isabeti...*

*Belki en bü-
yük düşmanın
olan nefesine ve
şeytanına taviz
vermen, seni bu
hâle getirdi. Öyle
ki, artık o sohbet-
ten mahrumsun.
O âlemlerle temasa
geçemiyorsun.*

Sana cadde-i kübrâ gösterildi. En doğru yola iletildin. O yolun erkânını öğretenlerle hayâlen sohbeta kaç defa ama kaç defa mazhar kıldın. Öyle ki, bazen kendinden geçiyordun. Bir başka âlemlerle dudak dudağa, göz göze geldiğin, ses tonundan da yüz çizgilerinden de belliydi. O âlemlerle temasa geçince hâlin başka oluyordu. Ciddî bir tevazu ve mahviyyet içinde kendinden geçiyordun. Bazen o kadar ileri gidiyordun ki, o sohbetin verdiği lezzeti dilini çıkarıp dudaklarını yalamakla ifâde ediyordun. Fakat ne oldu ise bir seneden beri oldu. Kimin nazarı veya bedduası isabet etti, bilmem. Hayır, hayır; ne nazar, ne de beddua isabeti... Belki en büyük düşmanın olan nefesine ve şeytanına taviz vermen, seni bu hâle getirdi. Öyle ki, artık o sohbetten mahrumsun. O âlemlerle temasa geçemiyorsun. Ah keşke bununla kalsaydın. Senin hem dünyanı, hem de ukbânı berbat eden ve edecek olan şeytanî âlemin içine girdin. Şâyet henüz girdiğin bu kötü âlemden en yakın bir zamanda yıldırım süratiyle gerisin geriye çıkmayıp takva kalesine girmezsen; bu kötü

âlemin uğursuz kapıları senin üzerine kapanıp mihlanacak ve sen bir daha oradan çıkmayacaksın. Dön geriye, çabucak çık oradan; inad edip durma. Yeter artık!

Ya bu hâle ne diyeceksin? Bu neyin nesidir? Hayâline gelir mi idi hiç, yirmi sene sonra perhizini bozacağın?

Hani gözünün üstünde hiç mi hiç kaşın yoktu? Hani küçüklüğünde karşı cinsin, onlardan kaçınıyorsun diye seni kınamıştı. Hani senelerce bir defacık olsun bakmadın da karşıdakini nerede ise sinirinden çatlatıyordun. Hani bakmaz ve konuşmaz diye tanınıyordun. Ve hani haram yemez, içmez, fuzulî gezmez, mâlâyâni konuşmaz diye ün salmıştın. Şimdi ise bak elin yazmaya bile varmıyor. Amma akşama defterin dürülecek ve yarın da hesabın görülecek, merak etme. Ama şimdi ise fırsat kolluyorsun eğlence yerlerine gitmeye, kadınların seslerini duymaya, hayâlen onlarsız yaşayamaz oldun. Ve nerede ise hakkında kader kitabının sebkat edip eşkiyaların defterine kaydolmanla karşı karşıyasın. Gel vazgeç böyle nefsanî, şeytanî ve hayalî vesveselerden. Vazgeç; hem “ne zamana kadar zâilât-ı fâniyeye ihtimam ve bâkiyât-ı dâimeden tegâfûl edeceksin”, yeter artık.

Hâlâ vicdanın tefessüh etmemiş olacak ki, ettiğin haltların akabinde mahzun oluyor ve için için kan ağlıyorsun. Biliyorum belki de günaha girmektense

Rabbim, günaha gireceksem beni öldür daha iyi diyorsun ve her günahın arkasında, sende binlerce nedamet ofları ve yüzünde pişmanlık çizgileri belirliyor. Amma buna rağmen yine kötü âdetlerine devam ediyorsun.

ölümü tercih ediyorsun. “Rabbim, günaha gireceksem beni öldür daha iyi diyorsun ve her günahın arkasında, sende binlerce nedamet ofları ve yüzünde pişmanlık çizgileri beliriyor. Amma buna rağmen yine kötü âdetlerine devam ediyorsun. Yarın bu pişmanlığı da yitirir ve kendini haklı görmeye ve mazeret uydurmaya başlarsın. Ne yapıyorsun benî âdem, vazgeç bu sevdadan! Yeter artık!

Mübah şeylerle yetinmelerini, haram şeylerden kaçınmalarını şimdiye kadar binlerce insana, hem de çırpınarak duyurmaya çalıştın. Fakat bu anlattıkların nerede, Sen neredesin! “Eynesserâ minessüreyya.” Senin gibilerinin dudaklarının ateşten makaslarla kesileceğini daha bu sabah sen söylüyordun. Şimdi ise bu vaziyetin nedir? Nasıl dayanacaksın bu ateşe? Ve nasıl dayanacaksın seni dinleyen ve tanıyanların nefret ve lanetlerine? Ne olursun gel aklını başına al! Şu anlattıklarını tatbik et veya yapabildiklerini anlat. Ve illâ yeter artık; Allah’dan utan da, bari dilini kes!

Yahu her şey bir tarafa. Değersiz bir iyilikte bulunduğun kimsenin sana karşı yaptığı en küçük saygısızlığını unutamıyor ve affedemiyorsun. Ya seni yoktan yaratan, sana ruh veren, seni îmân ve İslâm şerefiyle aziz kılan, sana yüce dostları sevdiren, ruhunu ve bedenini en güzel cihazlarla donatan, hem de verdiklerinin birisinin bile olmayışında, yüzlerce noksanlık ve binlerce zarar meydana gelecek olan şu güzel sureti ve sîreti sana veren Yüce Yaraticı'ya karşı kulluğunu her halükârda ve en ağır şartlar altında bile göstermen lazım gelirken; farzlarını ihmal ve haramlarını irtikab ediyorsun. Yüce Mevlâ'ya karşı böylesine bir saygısızlık ayıp değil de nedir? Ne olursun, aklını başına al da, öyle düşün, inhiraflarda bocalayıp istikâmetten kaçtığın yeter artık!

Ümid ederim; bu senin için bir ders olur. Zaten tutunacağın ve bel bağlayacağın hiçbir amelin kalmadı. Ya yoktu veya olanı sen silip süpürdün ve neticede iflas ettin. Artık dakikaların aleyhinde işliyor. Gel, Ramazan-ı şerifin mübarek gecelerini özellikle Kadir gecesini fırsat bilerek ve feyzinden istifâde ederek kendine gelip bir silkiniver. Kendini Yüce Rahman'ın rahmet deryasına atıver. Hem de oradan çıkmamacasına. Orada Rahmeten li'l-âlemîn olan şerefli Elçi'yi (sallallahu aleyhi ve sellem) ve yüce dostları bulacaksın. Onlardan birisinin eteğine tutunuver. Merak etme, mutlaka sâhil-i selâmete çıkar ve kurtulursun; hem de tertemiz olarak. Belki de hiçbir şey olmamış gibi. Haydi gel; bu kadar direttiğin yeter artık!

Dön Yüce Allah'a, dal rahmet deryasına, tutun O yüce sultana, ulaş kalbî itminana ve er ebedî rıdvâna...

Ve artık, YETER BUNLAR SANA!

Mümin, herhangi bir menfaat düşüncesi ile değil yalnız Allah'ın emri olduğu için ve onun rızasını kazanmak amacıyla oruç tutmalıdır. Orucunu bedene, topluma kazandırdığı hususların bulunması ile beraber, insan orucu bunlar için değil sadece Allah emrettiği için tutmalıdır.

Hz. Ali (kerremallâhu veche) diyor ki:

- Karşılığında bir menfaat umarak yapılan ibadet, ticaretçinin ibadetidir.*
  - Korku sebebiyle yapılan ibadet kölenin ibadetidir.*
  - Allah'ın nimetlerine şükretmek amacıyla yapılan ibadet, hür olan kimsenin ibadetidir.*
- (Ali el-Kârî, Mirkâtü'l-Mefâtiḥ, 2/135)*